Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

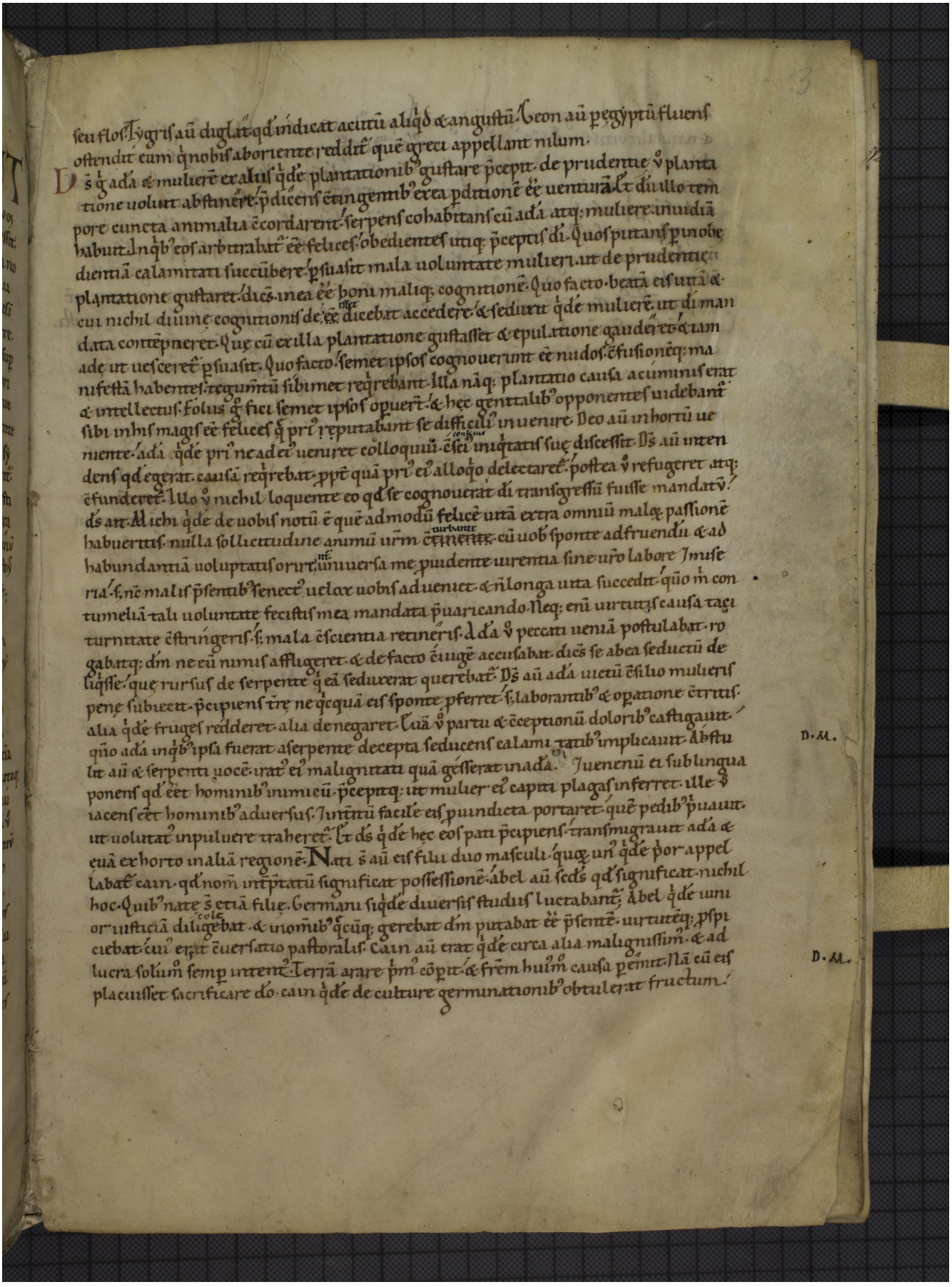

seu flos. Tygris aũ dugla. qđ indicat acutũ aliq̃d & anguſtũ. Geon aũ pegyptũ fluens oſtendit eum q̃ nobis aboriente reldr̃ quẽ greci appellant nilum.

Ds ꝙ ad̃a & mulierẽ eraluit ꝙđ̃ de plantationib⁹ guſtare p̃cepit. de prudentie v̊ planta tione uoluit abſtinere. p̃ dicens ẽ tangentib⁹ ecta pditionẽ ẽ uentura. Et d̃ illo tem pore cuncta animalia ẽ cordarent. ſerpens cohabitans cũ ad̃a atq; muliere. unuidiã habuit. In q̃b⁹ eos arbitrabat ẽ felices. obedientes utiq; p̃ceptis d̃i. Quos putans p̃ inobe dientiã calamitatu ſuccũbere. p̃ſuaſit mala uoluntate mulieri. ut de prudentie plantatione guſtaret. dicẽs. in ea ẽ bonu maliq; cognitionẽ. Quo facto. beatã eſſe uitã & cui nichil diuine cognitionis deeſſe. dicebat accedere. & ſeduxit ꝙđ̃ mulierẽ. ut d̃i man data contẽpneret. Que cũ ex illa plantatione guſtaſſet & epulatione gauderet. & iam ade ut ueſceret ẽ p̃ſuaſit. Quo facto. ſemet ipſos cognouerunt ẽ nudos. ẽfuſionẽq; ma nifeſtã habentes. reguñtũ ſibimet req̃rebant. Illa nãq; plantatio cauſa acuminis erat & intellectus. ſolus ꝙ fuit ſemet ipſos operiẽt. & hec gentalib⁹ opponentes uidebant ſibi in his magis ẽ felices. ꝙ pr̃i reputabant ſe difficili⁹ in uenire. Deo aũ in hortũ ue niente. ad̃a. ꝙđ̃ pr̃i ne ad ei⁹ uenire. colloquiũ. ẽſet in q̃tus ſue diſceſſit. Ds aũ intẽ dens. qđ egerat. cauſã req̃rebat. ppẽ quã pr̃i ei⁹ allo q̃o delectaret. poſtea v̊ refugeret. atq; ẽfunderet. Illo v̊ nichil loquente eo qđ ſe cognouerat d̃i tranſgreſſũ fuiſſe mandatv̊. ds aũ. Michi q̃đ̃ de uobis notũ ẽ quẽ admodũ felicẽ uitã extra omniũ malq; paſſionẽ habuiſtis. nulla ſollicitudine animũ urñ ẽtinente. cũ uob⁹ ſponte adfruendũ & ad habundantiã uoluptatis oriri. nẽ. uniuerſa me prudente uirentia ſine uro labore Imuſe ria. ſ. nẽ malis p̃ſentib⁹ ſenecẽ uelox uobis adueniat. & nõ longa uita ſuccedat. quo m̃ con tumeliã tali uoluntate feciſtis mea mandata p̃uaricando. Neq; enũ uirtutis cauſa taci turnitate ẽſtringeris. ſ. mala ẽſcientia retineris. Ad ad̃a v̊ peccati uenã poſtulabat. ro gabatq; d̃m ne eũ nimis affligeret. & de facto ẽ iugẽ accuſabat. dicẽs ſe abea ſeductũ de liq̃ſſe. que rurſus de ſerpente q̃ eã ſeduxerat querebat. Ds aũ ad̃a uicẽ ẽ filio mulieris pene ſubiecit. p̃cipiens tre ne q̃ quã eis ſponte pferret. ſ. laboramb⁹ & opatione ẽtritis. alia q̃đ̃ fruges reldderet. alia denegaret. Cui v̊ partu & ẽceptionũ doloribꝰ caſtigauit. quo ad̃a in q̃b⁹ ipſa fuerat a ſerpente decepta ſeducens calami tatib⁹ implicauit. Abſtu lit aũ & ſerpenti uocẽ. rat⁹ ei⁹ malignitatu quã geſſerat in ad̃a. Iuenenũ ei ſublingua ponens. qđ ẽet hominib⁹ inimicũ. p̃ceptq; ut mulier ei⁹ capiti plagas inferret. Ille v̊ iacens ẽet hominib⁹ aduerſus. Iuuentũ facile eis p uindicta portaret. quẽ pedib⁹ p uiaut. ut uolutat⁹ in puluere traheret. Et ds ꝙđ̃ hec eos pati p̃cipiens. tranſmigrauit ad̃a & eua ex horto in aliã regionẽ. Nati s aũ eis filii duo maſculi. quoꝝ un⁹ qđ̃ per appel labat cain. qđ nom̃ int̃pratũ ſignificat poſſeſſionẽ. abel aũ ſecds qđ ſignificat. nichil hoc. Quib⁹ nate s etiã filie. Germani ſiq̃đ̃ diuerſis ſtudiis luctabant. Abel q̃đ̃ uni or uiticiã diligebat. & uno mib⁹ q̃cũq; gerebat d̃m putabat ẽ p̃ſentẽ. uirtutẽq; pſpi ciebat. cui⁹ erat ẽuerſatio paſtoralis. Cain aũ erat ꝙđ̃ circa alia maligniſſim. & ad lucra ſolũm ſemp intent. Terrã arare p̃m cõpit. & frem huiꝰ cauſa p̃mit. Illã cũ eis placuiſſet ſacrificare do. cain q̃đ̃ de culture germinationib⁹ obtulerat fructum.

D. M.

D. M.